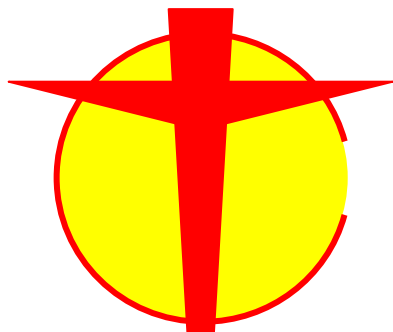

CURSILLO

VIỆT NAM - ÂU CHÂU

Số 185 * tháng 12/2013

NỘI DUNG

- Lá Thư PT 1
- Suy niệm.. 2
(Đức Ông Giuse MĐV)
- Tưởng nhớ bác ĐV 3-5
- Chuyến xe cuối năm 6
(cursillista k3)
- Đợi chờ 7
(TQD)
- Tâm tình Mùa Vọng 8
(MHL)
- Tin sinh hoạt 9
(LN Bordeaux+Đức)
- Đêm Noël... 10
(HCT)

SINH HOẠT HÀNG THÁNG (Paris – Pháp)

Trường Huấn Luyện :
Chúa nhật 12/01/2014
14g30 – 16g30

Đại Hội Ultreya :
Chúa nhật 19/01/2014
(bắt đầu từ 14g30)

Cursillo

**Le Mouvement des Cursillos
de la diaspora Vietnamienne
en Europe**

<http://cursillo.free.fr>
<http://cursillovnau.free.fr>
email :
duongermont@gmail.com

**Mission Catholique
Vietnamienne**

**38 Rue des Épinettes
75017 Paris—FRANCE**

Tel. +33 (0) 981 896 701
Fax. +33 (0) 156 802 268
<http://www.giaoxuvnparis.org>

LÁ THƯ PHONG TRÀO

« Mừng Chúa Đến » !

Quý Anh Chị Cursillistas thân mến

Trong một bài huấn dụ gần đây, Đức Giáo Hoàng Phanxicô đã nói : " **Đời người là một cuộc hành hương... và mục đích sau cùng là cuộc gặp gỡ với Đức Kitô** ". Cụ thể hàng năm, vào Mùa Vọng, chúng ta đã cùng với Giáo Hội bước lên con đường hành hương 4 tuần lễ để đến với Chúa Giêsu Hải Đồng trong đêm Giáng Sinh. Giáng Sinh ! Noël ! Christmas...quả là một "cuộc gặp gỡ với Chúa Giêsu Hải Đồng" trong màu nhiệm Ngôi Lời nhập thể, xuống thế cứu độ loài người. Bốn tuần lễ để chuẩn bị mừng Đấng Mêsia ngự đến, so với hàng ngàn năm dân Israel đã mòn mỏi chờ đợi, quả chẳng là gì. Nhưng phúc cho chúng ta là chúng ta đã thấy được sự ứng nghiệm của lời tiên tri về sự giáng lâm của Chúa Cứu Thế, thực hiện Giáo Ước của Thiên Chúa với dân Ngài, từ Tổ Phụ Abraham, đến Ông Mô-sê, Vua Thánh Đavít, ngôn sứ Isa-ia và bao ngôn sứ khác...

Trong đời thường, mỗi khi gặp gỡ ai, nhất là những người quan trọng, chúng ta phải chuẩn bị trang phục chỉnh tề ; nếu đi gặp vua hay tổng thống hay Đức Giáo Hoàng thì chúng ta phải chuẩn bị kỹ lưỡng hơn. Như Đức Thánh Cha Phanxicô đã nói : " Noël là một sự gặp gỡ với Chúa Giêsu ", Ngôi Hai Thiên Chúa, thì chúng ta còn phải chuẩn bị đến mức nào nữa ! Chuẩn bị cách nào thì Thiên Chúa cũng đã sai Ông Gioan Tẩy Giả kêu gọi sự ăn năn, sám hối để đón mừng Chúa đến (x. Mc 1, 1-8. Mt 3, 1-12). Chuẩn bị thế nào thì chính Đức Giáo Hoàng Phanxicô cũng đã mời gọi chúng ta "hãy tới gặp Chúa Giêsu với tấm lòng, với đời sống và với đức tin" và ngài cũng nhắc chúng ta hãy " để cho Chúa Giêsu đến gặp gỡ chúng ta". Quả thật, chúng ta ai cũng biết chuyện Đức Mẹ sắp đến ngày khai hoa nở nhụy cùng Ông Thánh Giuse đi tới Bêlem ghi danh. Tới nơi hai đấng đã không tìm được chỗ nào ở trọ. Nhưng thử hỏi, có thật lúc đó không còn chỗ nào có thể để hai đấng trọ qua đêm không ? Để đến nỗi phải vào một nơi tạm trú của gia súc mà sinh con ? Người Kitô hữu và nhất là Cursillista chúng ta phải mở cửa lòng mình ra, phải xả bỏ những tạp niệm tội lỗi ra khỏi lòng mình để dành chỗ trống đón nhận Đức Kitô vào. Chuẩn bị tâm hồn đón mừng Giáng Sinh phải là ưu tiên, trước khi nghĩ đến cây thông, đến quà cáp, đến tiệc "réveillon" ! Không có quà tặng nào quý giá bằng hội ngộ với Chúa Giêsu !

Và cũng như mọi năm, nhân dịp Giáng Sinh và Năm Mới 2014, Giáo Hội kêu gọi hòa bình như ý Chúa muốn, nhắn nhủ mọi Kitô hữu cầu nguyện cho hòa bình, giữa những con người trong một gia đình, giữa cộng đồng này với cộng đồng khác, giữa quốc gia này với quốc gia kia...Hiềm họa chiến tranh chưa bao giờ gần với nhân loại như ngày nay ở Trung Đông cũng như ở Biển Đông. Vấn đề lớn hiện nay là người Kitô hữu trên toàn thế giới đang bị bách hại. Thống kê của "Đài Quan Sát Bài Kitô Giáo" (Observatoire de la Christophobie) cho biết 75% vụ bách hại tôn giáo trên thế giới là nhằm vào Kitô hữu. Trang mạng "Cửa Mở" (Portes Ouvertes) đã tiết lộ vào năm 2013, hiện có 150 triệu Kitô hữu tại 50 quốc gia đang bị bách hại, trừ dập vì đức tin của họ. Trong danh sách các quốc gia bách hại Kitô giáo dữ dội nhất này, Việt Nam đứng hàng thứ 21. Đức Thánh Cha đã nhiều lần đề cập và cầu nguyện cho tai họa này. Trong năm qua, nhiều thiên tai bão lụt đã đổ xuống khắp nơi, đặc biệt là tại Phi Luật Tân và Việt Nam với hàng ngàn nạn nhân. chúng ta không quên cầu nguyện và góp phần cứu trợ họ, thể hiện tinh thần bác ái, tương trợ của đức tin Công Giáo.

Bước sang năm mới 2014, chúng ta đừng quên làm palanca cho hai khóa tại Lisieux. Xin kính chúc Đức Ông Linh Hướng Giáo Phận, quý Cha, quý Thầy, quý Tu Sĩ, quý anh chị cursillistas một Mùa Giáng Sinh tràn đầy Ôn Cứu Độ và năm 2014 an khang, thịnh vượng

Văn Phòng Điều Hành

Suy niệm trước hang đá

(Đức Ông Giuse Mai Đức Vinh)

*Đấng tạo thành nên thế giới,
Đành mang thân phận kẻ tội đồ,
Một mai cứu khỏi vòng hư hoại,
Con người hèn mọn ấy chúng tôi*

2/Vua mới sinh ra ở đâu ? (Mt 2,2)

Mỗi năm mừng lễ Giáng Sinh, ai trong chúng ta cũng có ít ra một khoảnh khắc quỳ trước hang đá, suy nghĩ và cầu nguyện. Mỗi người có những tâm tưởng riêng tư, đầy niềm tin và sốt mến... Dưới đây, tôi xin dựa vào Tin Mừng và gợi ý của các bề trên thánh thiện viết gửi đến quý anh chị Cursillistas bài nhỏ này.

1/ Ngôi Lời đã nhập thể và ở giữa chúng ta (Ga 1,14).

Mầu nhiệm Ngôi Lời Thiên Chúa mặc lấy xác phàm, đầu thai trong lòng Trinh Nữ Maria đã mở ra cho nhân loại một thế kỷ mới, một thế giới mới. *'Và này đây, bà sẽ thụ thai, sinh hạ một con trai và đặt tên trẻ là Giêsu'* (Lc 1,31). Kể từ giây phút nhiệm lạ ấy, mầu nhiệm nhập thể bao trùm lấy thân phận làm người. Ngay từ phút giây đầu tiên thụ thai, Ngôi Lời đã tiếp nhận trọn vẹn kiếp sống của con người, ngoại trừ tội lỗi.

Thánh nữ Têrêsa thành Avila đã tự hỏi : 'Ngôi Lời nhập thể như vậy cho ai và vì lý do nào ? - Phải chăng cho tôi, cho mọi người và để yêu thương và cứu chuộc nhân loại trong đó có tôi !

Ngôi Lời nhập thể đã ra đời và sống giữa loài người. Đó là một tin mừng lớn dành cho nhân loại. Các mục đồng là những người được điểm phúc đón nhận tin mừng này từ miệng sứ thần : *'Này tôi báo cho anh em một tin mừng trọng đại, cũng là tin mừng cho toàn dân : Hôm nay, một Đấng Cứu Thế đã sinh ra cho anh em, Người là Đức Kitô'* (Lc 2,10-11).

Thánh Faustina ghi trong nhật ký : 'Mỗi lần con rước lễ, chính là lúc con được Chúa đến cư ngụ trong trái tim con. Không chỉ cư ngụ, Chúa còn đồng hóa với con, để con được sống kết hợp với Ngài'. Cursillistas chúng ta có cùng cảm nghĩ với thánh nữ Faustina không ?

Sau những ngày đi theo ngôi sao lạ, ba hiền sĩ Đông phương đã đến Giêrusalem. Vừa lúc đó ngôi sao biến mất. Các ông chỉ còn một nơi chắc chắn để tìm hỏi là hoàng cung. Nào ai ngờ, câu hỏi 'Đức vua Do Thái mới sinh ra hiện đang ở đâu?', đã làm vua Herôđê và cả triều đình bối rối. – Phải chăng vì vua sợ mất ngai vàng..., vì các quan chức sợ mất chỗ đứng !

Thế rồi, sau khi biết được 'Vua Do Thái' phải sinh ra ở Bêlem theo lời chép : *'Phần ngươi, hỡi Bêlem, miền đất Giuda, ngươi đâu có phải là thành nhỏ nhất của Giuda, vì ngươi là nơi vị lãnh tụ chăn dắt Ítraen dân Ta sẽ ra đời'* (Lc 2, 6), vua còn thốt ra một lời thật 'đạo đức', nhưng 'giả hình' : « Xin quý ngài đi dò hỏi tường tận về Hải nhi, và khi đã tìm thấy, xin báo lại cho trẫm, để trẫm cũng đến bái lại Người!... Ra khỏi thành Giêrusalem, các hiền sĩ lại nhìn thấy ngôi sao lạ. Ngôi sao dẫn các ngài tới tận nơi Hải Nhi Giêsu sinh ra...

Cha Jean-Jacques Olier (pss) nhấn mạnh đến ngôi sao lạ : Ngôi sao lạ chính là lương tâm của mỗi người. Nó hiện ra để nhắc nhở chúng ta những việc phải làm và những việc phải tránh... Ngôi sao lạ chính là mỗi Kitô hữu có bốn phận làm chứng về tình yêu, về sự thánh thiện của Thiên Chúa cho những người chung quanh. Riêng đức hồng y Francois Marty, ngài để cao thiện chí đi tìm Chúa của ba nhà hiền sĩ Đông phương. Các ngài coi ngôi sao lạ như tiếng gọi của Thiên Chúa, như dấu chỉ của Ngài. Các hiền sĩ tỉnh táo nhận ra và chăm chú lắng nghe... Ai diễn tả hết được những vất vả cực nhọc, những băn khoăn e ngại các ngài đã trải qua. Các ngài là những con người đầy nghị lực, nhiều dũng cảm, đã quyết thì làm và làm đến tận cùng... Đức hồng y còn nêu bật tinh thần và sứ mệnh truyền giáo của ba nhà hiền sĩ. Thật hữu tình, hữu lý khi nhiều hội dòng truyền giáo đã nhận ngày lễ Hiển Linh như ngày lễ 'quan thầy' của mình :

*Ba nhà hiền sĩ một đêm sương,
Dõi ánh sao tua đã lên đường,
Tìm Đấng tạo thành muôn ánh sáng... !*

Kính gửi quý cha, quý thầy, quý tu sĩ nam nữ,
cùng các anh chị cursillistas thân mến,

Bác Jean Bosco Đào Văn, cựu chủ tịch PT Cursillo Việt Nam Âu châu (nhiệm kỳ 1997-2008), đã được Chúa gọi về trưa ngày thứ hai 16/12/ 2013, hưởng thọ 88 tuổi. Thánh Lễ tiễn đưa và nghi thức an táng đã diễn ra cùng ngày, thứ sáu 20/12/2013.

PT Cursillo vô cùng tiếc thương một trong những cánh chim đầu đàn đã cùng Đức Cố Hồng Y P.X Nguyễn Văn Thuận, bác Alexis Trương Thành Khán và nhiều cursillistas kỳ cựu khác gây dựng, củng cố và phát triển PT Cursillo ngành Việt Nam Hải Ngoại khởi sự từ Pháp và lan rộng khắp Âu Châu.

Trong tâm tình Mùa Vọng, mùa đợi chờ Đấng Cứu Thế, và trong Hồng Ân PT Cursillo đã đi qua chặng đường 20 năm, chúng ta chân thành nhớ ơn bác Đào Văn về sự bền bỉ dẫn thân trong tinh thần "tay nắm Chúa, tay nắm anh chị em", và chúng ta tin tưởng bác sẽ sớm ngày được hưởng hạnh phúc Nước Trời mà bác đã khao khát và ra công vun đắp trong ngày thứ tư của mình. Xin chân thành chia buồn cùng tang quyến, và xin mọi người tiếp tục cầu nguyện cho linh hồn Jean Bosco Đào Văn. De Colores.

Nhớ Mãi Người Đi

Bóng dáng, nụ cười thật khó quên,
Bước đi mẫu mực thắm trung kiên,
Bao năm nêu gương đòi chúng tá
Chẳng quản gian truân, chẳng ngại phiền.

Bác đi mà tình vẫn vẹn nguyên,
Cho người ở lại học trung kiên.
Vòng tay huynh đệ tròn đầy mãi,
Giải chiếu môi trường đẹp thánh thiêng.

Tạm biệt Bác ! Tạm biệt Bác !
Cõi vĩnh hằng hẹn gặp mai sau.
Chốn này nguyện nắm chặt tay nhau,
Không hổ thẹn người từng vun xới
Mái ấm Phong Trào mãi thắm màu.

Bác nhé, xin nhớ người ở lại,
Bên Thầy, cõi phước nguyện cho nhau :
Trung kiên chân vững noi gương Bác,
Khắp chốn Tin-Yêu rộ muôn màu !

Tri ân – Vĩnh biệt Bác Jean Bosco Đào Văn
***** 16.12.2013 *** Liên Nhóm Đức Quốc**

Dù thời tiết sắp vào đông, và rơi vào một ngày làm việc trong tuần, nhưng đã có rất đông cursillistas đến tiễn đưa bác Bosco Đào Văn, trong thánh lễ cũng như ở nghĩa trang, vào buổi sáng thứ sáu 20/12/2013 tại vùng Boissy-Saint-Léger (ngoại ô Paris-Pháp). Đại diện cho gia đình Cursillo, anh Trần Đức Tường đã sơ lược về cuộc đời thăng trầm của người anh cả trong PT, và anh Huỳnh Chấn Thịnh gói ghém tâm tình của những người tiếc thương bác Bosco Đào Văn, có mặt cũng như vắng mặt...

Tóm lược cuộc đời bác Jean Bosco Đào Văn

Kính Thưa Đức Ông,

Kính thưa các cha, các thầy và các tu sĩ nam nữ

Kính thưa quý ông bà và anh chị em

Tôi được bà Đào Văn ủy nhiệm thay mặt tang quyến, giới thiệu sơ lược về người quá cố, ông Luật Sư Jean Bosco Đào Văn. Vốn bản tính khiêm nhường và kín đáo, Bác Đào Văn ít khi nói về đời tư của mình. Cũng chính vì vậy mà tang quyến đã yêu cầu tôi ngắn gọn. Xuất thân từ một gia đình trí thức, ông đã được ăn học tới khi tốt nghiệp luật sư. Có thể nói cuộc đời trưởng thành của Bác Đào Văn được đánh dấu bởi ba cuộc gặp gỡ.

Vào năm 1945, khi Đế Nhị Thế Chiến chấm dứt, Việt Nam đã thoát ra khỏi cảnh thuộc địa và được độc lập. Với tấm lòng yêu nước sục sôi, người thanh niên Đào Văn đã thoát ly gia đình đi theo lý tưởng. Nhưng, thời buổi nhiễu nhương, làm sao phân biệt được chánh tà. Một bên là Việt Minh và một bên là các đảng phái quốc. May thay đã có một cuộc gặp gỡ với một người đàn anh, giúp cho người thanh niên này biết được cộng sản là gì và quốc gia là sao? Người đàn anh đó, 6 năm sau, sau này đã trở thành anh vợ của Bác Đào Văn. Đó là cuộc gặp gỡ thứ nhất.

Cuộc gặp gỡ thứ nhì của Bác Đào Văn là cuộc gặp gỡ với chính Thiên Chúa qua Cha Phêrô-Maria Phạm Ngọc Chi, được ngài đỡ đầu và ban Phép Rửa vào năm 1949, năm sau ngài mới được ĐGH Piô XII phong chức Giám Mục. Hai điều đáng nói ở đây là, thứ nhất Bác Đào Văn đã trở lại đạo trong lúc toàn thể gia đình bác còn theo đạo Phật và đạo thờ kính tổ tiên; điều thứ hai, Bác trở lại đạo không phải với lý do là theo đạo vợ. Bác đã kết duyên với Bác Gái vào năm 1951. Năm 1954 Bác đã cùng gia đình lánh nạn cộng sản, di cư vào Nam. Nhưng trên vùng đất tự do mà bác không được tự do. Chính Quyền nghi kỵ và lòng bất kính khiến bác phải lánh mình ở nhiều nhà dòng, kể cả dòng Mến Thánh Giá, thỉnh thoảng mới tạt về thăm nhà.

Tình trạng kéo dài đến năm 1959 mới yên, bác mới được về với vợ con hành nghề luật sư của mình.

Cuộc gặp gỡ thứ ba của Bác Đào Văn là cuộc gặp gỡ với Đức Hồng Y Phanxicô Xaviê Nguyễn Văn Thuận và Đức Kitô trong Phong Trào Cursillo ngay từ lúc đầu hình thành. Bác đã tham dự khóa 1 tại Xuân Lộc. Và từ đó, Bác đã gắn liền với Phong Trào để đào tạo những người Kitô hữu tích cực có ích cho quốc gia, xã hội. Năm 1975 miền Nam sụp đổ, bác ở lại không đi di tản. Đến năm 1978, bác bị bắt và bị tù biệt giam trong vòng 10 năm không xét xử. Bác chỉ được đi Pháp đoàn tụ gia đình vào năm 1989, vợ chồng con cái gặp lại nhau đúng vào ngày lễ Đức Mẹ Vô Nhiễm Nguyên Tội, 08 tháng 12. Bác đã phải tịnh dưỡng, bồi bổ mấy năm sau 10 năm tù ngục mới có lại sức khỏe. Và Bác đã lại gánh vác nhiệm vụ Phong Trào giao phó và đã kế vị Bác Alexis Trương Thành Khán làm Chủ Tịch Phong Trào trong vòng 11 năm từ năm 1997 đến năm 2008. Tuy đã thoái vị, nhưng Bác không ngừng lo lắng giúp đỡ cho phong trào tiến mạnh.

Từ năm 2009, tuổi hạc đã cao, sức khỏe đã hao mòn. Thuốc thang, bệnh viện, ngày càng nhiều. Ngày 16/12/2013, lúc 11giờ 30, Bác Jean Bosco Đào Văn đã sống hết Ngày Thứ Tư với chúng ta để về với Thầy Chí Thánh. (TĐT)

(Những ngày đầu tiên chuẩn bị thành lập PT Cursillo tại Pháp - ảnh chụp với bác Alexis Trương Thành Khán)

Tiễn Biệt Bác Đào Văn

(Ảnh chụp với các cursillistas Paris)

Kính thưa quý vị, Phong Trào Cursillo VN chúng tôi xin được chịu tang cùng với gia đình Bác Bosco Đào Văn mà Chúa vừa gọi về.

Gia nhập PT Cursillo tại VN từ 1967, bác đã để lại cho hàng ngàn thành viên mà chúng tôi gọi là cursillista, những kinh nghiệm sùng đạo, học đạo và sống đạo đúng theo những nền nếp căn bản Kitô giáo, để giúp mỗi người từng được nhận Phép Rửa tận tình sống đúng theo Tin Mừng Ân Phúc của Chúa và cùng nhau chung sức làm chứng Phúc Âm tình yêu của Chúa Kitô giữa các môi trường đời.

Trong thời gian gần hết nửa cuộc đời, thời an bình thịnh vượng, cũng như khi gặp khốn khó gian nguy vì chính trị, Bác vẫn trung kiên yêu thích và sống đúng linh đạo của Phong trào, tận tình lo phổ biến đường lối tốt đẹp này từ khi PT được thành lập tại VN với sự đôn đốc của Đức cố Hồng Y FX N.V.Thuận mà Giáo Hội đang xét hồ sơ phong lên bậc Chân Phước.

Rồi khi đất nước lâm nạn cộng sản làm cho triệu người VN lưu lạc khắp nơi, bác lại tìm kết hợp với nhiều người bạn Cursillo cũ lo tái lập PT tại Pháp và Âu châu. Từ 20 năm qua đã thu nhận hơn 1000 ngàn người.

Chúng tôi ghi nhớ công ơn của Bác đã chấp nhận hy sinh cống hiến nhiều thời giờ, sức lực, đảm nhận nhiều công tác cho PT, đặc biệt là 11 năm giữ nhiệm vụ chủ tịch (1997-2008). Với tư cách như người anh cả, hơn là một ông chủ tịch, luôn dịu dàng yêu thương hướng dẫn đàn em.

Dịp này, chúng tôi không thể không tỏ lòng tri ân đối với Bác Gái và quý anh chị trong gia đình, đã chấp nhận 'chia sẻ' Bác Đào Văn cho chúng tôi. Thay vì 'bắt' Bác ngồi yên ở nhà an hưởng tuổi cao, theo lệ thường, quý vị đã vui lòng để cho Bác lấy biết bao nhiều thời giờ đem đi phục vụ chúng tôi. Nay, bên linh cửu Bác Trai, xin thành kính tạ ơn Bác Gái và gia đình. Cầu xin Chúa đền đáp lòng quảng đại của quý vị.

Bác Đào Văn thương yêu, giờ tiễn biệt này, đàn em và đàn cháu cursillista cầu xin Chúa Kitô, và là Thầy Chí Thánh lấy cái 'chuông Cursillo' rung vang tập hợp những bậc đàn anh chúng con đã 'lên trước' để cùng Chúa ra đón Bác Đào Văn của chúng con. Khấn xin Chúa giang rộng hai cánh tay, đưa cả hai bàn tay ra âu yếm nắm hai bàn tay Bác để cùng nhau dìu Bác vào cõi phúc ngàn xuân bất tận.

Xin thưa một lời cuối với Bác Đào Văn : mai này từ trên Nước Chúa, xin Bác luôn nhớ đến chúng cháu, chúng em, luôn phù trợ Bác Gái và quý gia đình và cả PT Cursillo, gia đình thứ hai của Bác. **(H.C.T.)**

Chuyến xe cuối năm

Vào tháng Chạp, buổi chiều thành phố Paris trời bắt đầu sẫm tối rất nhanh trên đường phố Paris, các cửa tiệm và hai bên đường đã bắt đầu trang hoàng những cây thông Noël, tràn đầy những ánh đèn lấp lánh, mọi người đều vội vã tấp nập nhộn nhịp đi mua sắm quà cho những ngày cuối năm, xe cộ lưu thông trông giống như là bánh canh, có lẽ thành phố Paris không bao giờ giải quyết được vấn nạn này.

Tôi đang suy nghĩ miên man lúc dừng xe tại một ngã tư đèn đỏ, đường Rivoli thuộc quận Tư thì có một ông khách tới hỏi :

- Xe ông có trống không ?
- Thưa ông, xe tôi trống và ông muốn đi đến đâu ?
- Ông có thể đưa người đàn bà này tới quảng trường Trocadéro được không ?
- Thưa ông tôi sẵn sàng.

Khi ấy ông ta liền mở cửa xe sau và đỡ người đàn bà vào trong xe, người đàn bà cỡ trạc khoảng 70 đáng người lòm khòm, trông vẻ yếu đuối và đi không vững.

- Chào bà, thưa bà tôi sẽ đưa bà tới quảng trường Trocadéro, tôi là người tài xế mới ra nghề vậy bà có biết lộ trình nào để tôi đưa bà tới đó nhanh nhất không ?
- À, ông là tài xế mới, vậy ông cứ chạy hết con đường này tới quảng trường Concorde rồi sau đó tôi sẽ chỉ tiếp cho ông.

Trên xe chỉ còn có hai người giữa tài xế và khách đối thoại với nhau, tôi cảm nghiệm được rằng bà khách đầu óc vẫn còn minh mẫn dù thể xác không được như hồi còn trẻ, bà nói chuyện huyền thuyên với tôi nào là kinh tế nước Pháp, đời sống chính trị, hôm nay bà được mời đi dự tiệc cao niên trong hội của bà tại một tiệm ăn đầu đường Kléber quận 16.

- Ông có biết đường Cour La Reine ?
- Thưa bà tôi biết.
- Sau đó ông lấy đại lộ Wilson đi thẳng tới quảng trường Trocadéro và cho tôi xuống đó.
- Thưa bà, tôi sẽ đi theo lộ trình bà đã chỉ
- Thường thì tôi đi đến đó mất khoảng 10 €

- Thưa bà, tôi cũng nghĩ thế.

Nhưng khi còn cách khoảng 200 mét tới quảng trường bà khách đổi ý xin xuống, tôi ngừng xe bên lề đường trong một suy nghĩ thoáng nhanh qua đầu tôi và nhìn lại đồng hồ giá đúng 10€ và bà ta đã đưa tôi một tờ giấy bạc 10€ và cũng không quên xin lại ticket.

- Thưa bà, bà cứ ngồi lại trong xe, tôi sẽ đưa bà đến nơi như bà đã nói lúc đầu và tôi sẽ không lấy thêm bà đồng nào.

- Cám ơn ông.

Đến nơi, tôi mở cửa xe và đỡ bà xuống và dìu bà lên vỉa hè trước một nhà hàng ăn nơi bà đã chỉ, không quên chúc bà một ngày tốt đẹp và một bữa ăn ngon, trong những ngày cuối năm.

Lạy Chúa, xin cho con hiểu rằng như Chúa đã dạy cần phải cho đi hơn là đón nhận, trong môi trường sống là một người kitô hữu trung thực sống ngày thứ tư của mình. Mặc dù môi trường sống của con còn chông gai và thử thách. Như trong lời cầu của người cursillista :

« Xin cho con biết rằng con cần chiều sâu hơn là vẻ hào nhoáng bề ngoài, biết hi sinh chính mình để có thể hiến dâng mọi sự vì Chúa, xin loại khỏi con tính ganh đua, tự ái, tự cao, hành vi thiếu tế nhị và những gì làm xa cách Chúa, xin cho con biết đối xử với anh em con trong tình huynh đệ để quy hướng về một tinh thần duy nhất, biểu lộ Chúa đang hiện diện giữa chúng con ».

**Chia sẻ cảm nghiệm vào những ngày cuối năm 2013
cursillista khóa 3.**

Đợi Chờ

Họ báo tin sẽ về thăm nhà, và nhả rõ ngày giờ tới phi trường. Người chị vui mừng báo tin cho mẹ già đang nằm liệt trên giường bệnh. Bà cụ nghe tin con sắp về thăm nhà lộ rõ niềm vui nỗi nhớ. Cụ đếm từng ngày. Ngày cuối như đã hẹn, cụ không ngớt hỏi hết con gái lại tới con trai : « Không biết giờ này hai đứa tới đâu rồi ?! ». Trong đợi chờ của mẹ già lộ rõ mong mỏi và hy vọng. Người về, kẻ đợi đều mang một hoài bão, một mong chờ, hy vọng sớm gặp lại nhau, để khỏa lấp trống vắng của chuỗi ngày xa cách. Cho một chuyến đi, cho một ngày sum họp, cho cuộc gặp gỡ từng mong chờ, cả hai phía đều có chuẩn bị. Người về, ít ra cũng chuẩn bị hành trang cho những ngày gặp gỡ sao cho người đợi ấm lòng. Kẻ đợi, cũng thấy dọn nhà dọn cửa, chuẩn bị sẵn bữa ăn phù hợp với người về sau một chuyến bay khá dài, mệt mỏi lại tới vào chiều đã muộn.

« Trời cao, hãy đổ sương xuống, và ngàn mây hãy mưa Đấng Cứu Chuộc »...

Giữa thế giới con người mà cuộc sống khô cằn như sa mạc : đầy đầy bất công, trái tim giữa người với người co rút lại, đóng kín, bạo lực, tham ô, người thấp cổ bé miệng không còn đất sống...Đó đây đầy cảnh người bóc lột người thì niềm mong ước, đợi chờ giải thoát càng dâng cao. Ông Gioan Tẩy Giả đến báo tin sắp có « Mưa Đấng Cứu Độ » - « **Nước Trời đã gần đến** » (Mt. 3 : 2).

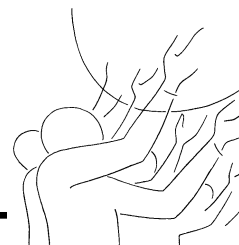
Vị Tiền Hô của Đấng Cứu Độ lớn tiếng mời gọi thế giới con người khô cằn tích cực chuẩn bị. Người nông dân dọn đất, đắp bờ chờ mưa, thì vị Tiền Hô cũng cố gắng hiến cho thửa đất khô cằn của thế nhân một cách đón chờ « Mưa Trời » : « **Anh em hãy sám hối** ». Nhưng sám hối ra sao để « Nước Trời » có thể đến ? « **Thấy nhiều người thuộc phái Pha-ri-sêu và phái Xa-đốc đến chịu phép rửa, ông nói với họ rằng : " Nòi răn độc kia, ai đã chỉ cho các anh cách trốn cơn thịnh nộ của Thiên Chúa sắp giáng xuống vậy ?" Các anh hãy sinh hoa trái để chứng tỏ lòng sám hối ...** » (Mt. 3 : 7-8).

Không còn mơ hồ, không còn cách ĐỢI CHỜ chung chung, hình thức, không phải kiểu sám hối trốn chạy sợ hãi của quý ông Pha-ri-sêu, Xa-đốc mà thánh Gioan Tiền Hô đã phải trách cứ nặng lời : « Nòi răn độc, ai đã chỉ cho các anh trốn cơn thịnh nộ của Thiên Chúa ?! », mà là một cuộc trở về, một

tâm hồn sám hối thực sự. Đấng là « Mưa Trời, là Đấng Cứu Độ đã thể hiện Tình Yêu của Ngài thật ngoại thường, Thiên Chúa cao cả, quyền năng đã « cúi xuống » với con người.

Tôi mong ánh nến Đợi Chờ, Hy Vọng, Chuẩn Bị của Mùa Vọng không chỉ cháy sáng có bốn tuần lễ mà sẽ còn mãi lung linh trong đời mình, sẽ mãi làm vang vọng lời mời gọi của vị Tiền Hô loan báo ngày Chúa đến ; cho tôi luôn bước đi từng ngày với tròn vẹn ý nghĩa của ĐỢI CHỜ : « Anh em hãy sinh hoa trái để chứng tỏ lòng sám hối » hầu xứng với « Lòng nhân ái của Thiên Chúa, Đấng đã tiền định cho ta làm nghĩa tử nhờ Đức **Giêsu Kitô** ».

(TQD)

VUI MÙA GẶT

Lúa chín rũ bông ngập cánh đồng
Chủ nhân trần trở kiếm nhân công
Ngày ngày trông mong mà hiếm quá !
Lúa đồng lẫn chủ vẫn đợi trông

Giã từ tất cả anh dần bước
Cho đồng lúa chín rộng mệnh mông
Mẫn cán anh vui đòi thu góp
Dâng hiến tuổi xuân trọn tình nồng !

*Liên nhóm Đức chúc mừng đại gia đình Cursillo
chúc mừng Tân Linh Mục
Cusillista Jean Nguyễn Quốc Tuấn*

Liên Nhóm Cursillo Đức quốc

Tâm Tình Mùa Vọng

Mùa Vọng mở đầu cho một Năm Phụng Vụ mới, là thời gian đặc biệt Giáo hội mời gọi các tín hữu hướng về chương trình cứu độ của Thiên Chúa trong Đức Giêsu Kitô. Vì thế, Mùa Vọng đối với người Kitô hữu chính là những giây phút

cảm tạ tri ân và tràn đầy niềm vui, hy vọng !

Nhưng đã nhiều Mùa Vọng qua đi tôi thấy nhân loại vẫn chưa có được bình an đích thực như lời ca chúc tụng của các thiên thần trong đêm Noel : “Vinh danh Thiên Chúa trên trời, bình an dưới thế cho người thiện tâm”

Trong tháng 11 vừa qua, hành trình ngày-thứ-tu của tôi quả là không bình an chút nào vì có quá nhiều chuyện xảy ra trong gia đình. Từ cơn bạo bệnh đến bất ngờ của chồng, tiếp theo cái tang của người cậu tới cùng một lúc khiến đức tin của tôi chao đảo có lúc làm tôi không đứng vững. Nhưng tôi chợt nhớ lại lời hứa khi nhận tờ sự vụ lệnh sau khóa ba ngày : “và con trông cậy vào Ôn Thánh Chúa”. Lời hứa đó đã nhắc nhở tôi phải can đảm cầu nguyện và phó thác mọi sự trong tay Chúa trước những thử thách Ngài gửi tới trong đời.

Chúa Giêsu, Vua Vũ Trụ là nguồn bình an cho muôn loài, Người chính là sự bình an cho những tâm hồn tin vào Người, mở lòng ra để đón nhận Người và sống yêu thương như Người. Vì thế, trong Mùa Vọng, lời mời gọi tinh thức luôn được vang lên để giúp tôi ý thức giữ vững niềm tin, lòng cậy trông, và luôn ở trong tương quan yêu thương sống động và thân tình với Thiên Chúa. Lời mời gọi tinh thức chính là lời Chúa Giêsu muốn khuyên tôi hãy canh giữ kho tàng đức tin mà Người đã ban cho tôi trong Bí tích Rửa tội. Hằng ngày kẻ thù, ma quỷ, thế gian, luôn tìm những cơ hội làm cho tôi quên đi đặc ân được làm con Chúa và niềm hy vọng được cứu độ trong Đức Giêsu Kitô. Chúng có thể cám dỗ tôi mọi lúc, thúc đẩy tôi chỉ biết sống cho bản thân mình trong danh vọng và tiền bạc, rồi tìm kiếm những nhu cầu vật chất, không nhớ đến sự hiện diện

sống động và yêu thương của Thiên Chúa, Đấng đã ban cho tôi tất cả những gì tôi đang có. Thánh Augustinô nói : *“Đức Tin dẫn đến cầu nguyện và cầu nguyện là dầu để giữ đèn đức tin luôn cháy sáng.”* Vì thế, lời khuyên tinh thức cũng là lời khuyên *cầu nguyện không ngừng*. Nhờ cầu nguyện tôi cảm nhận được hạnh phúc trong mỗi tương quan sống động và thân tình với Thiên Chúa và cầu nguyện không phải là một bổn phận nặng nề mà là một hồng ân vô giá Thiên Chúa ban cho con người – một tạo vật bé nhỏ được mở lòng ra để đón tiếp Đấng Tạo Hóa của mình. Với ý nghĩa trên, trong Mùa Vọng, Giáo Hội mời tôi sống tinh thức qua việc cầu nguyện để được hưởng niềm vui và sự bình an đích thực của Thiên Chúa, Đấng Cứu Độ đã yêu tôi đến nỗi nhập thể để sống như bạn hữu với tôi. Càng cảm nhận sâu về hạnh phúc được cầu nguyện, đặc biệt là cầu nguyện trước Chúa Giêsu Thánh Thể, Đấng đã phán :

“ Tất cả những ai đang vất vả mang gánh nặng nề, hãy đến cùng tôi, tôi sẽ cho nghỉ ngơi bồi dưỡng. Anh em hãy mang lấy ách của tôi, và hãy học với tôi, vì tôi có lòng hiền hậu và khiêm nhường. Tâm hồn anh em sẽ được nghỉ ngơi bồi dưỡng. Vì ách tôi êm ái, và gánh tôi nhẹ nhàng.” (Mt 11,28-30).

Đó là một phương thế hoàn hảo nhất để có được sự bình an nội tâm; và chính nhờ sự bình an đích thực này tôi mới trở nên người môn đệ, người cursillista loan báo Tin Mừng của Chúa. Vì thế, trong Mùa Vọng này, tôi quyết tâm kiểm thảo lại đức tin của mình ; đặc biệt là tin vào Chúa Giêsu Thánh Thể qua việc dành thời gian để tham dự thánh lễ, chầu Thánh Thể để được hưởng sự bình an và hạnh phúc đích thực.

Lạy Chúa Giêsu, trong Mùa Vọng năm nay, với ngọn đèn đức tin, xin cho chúng con sẽ luôn tinh thức đón Chúa qua đời cầu nguyện và sống yêu thương phục vụ trong gia đình, trong cộng đoàn, trong phong trào Cursillo và những ai chúng con gặp gỡ hằng ngày.
Amen.

(MHL)

TIN SINH HOẠT NHÓM BORDEAUX

*Biết lấy gì mà dâng lên Chúa
Để đền đáp muôn ân huệ Chúa ban
Biết lấy chi mà dâng lên Ngài*

Toàn thể liên nhóm Bordeaux xin kính mến gửi đến Đức ông linh hướng, ban điều hành cùng các anh chị cursillistas khắp nơi lời chào tràn đầy yêu thương của Thầy Chí Thánh.

Năm Đức Tin cũng đã kết thúc, toàn thể anh chị em nhóm Bordeaux vui mừng cảm tạ Thiên Chúa vì những hồng ân Chúa ban trong suốt năm qua. Nhất là trong dịp Đại hội Ultreya kỷ niệm tuổi 20 của PT tổ chức ở Lisieux. Qua ĐH, chúng con thấy rõ mình được Chúa yêu thương, thấy sự lớn mạnh của PT qua sứ mạng đem Chúa đến cho mọi người và đưa được nhiều người về với Chúa. Chúng con cũng rất vui sướng được tham dự đại hội hành hương kỷ niệm 25 năm phong thánh các vị tử đạo VN tại Lộ Đức. Đầu tháng 9/ 2013, anh chủ tịch phong trào thăm viếng Bordeaux, cùng nhóm chúng con tham dự thánh lễ đầu tháng do cha tuyên úy Augustinô Phạm Đức Phúc chủ tế.

Sau đó có buổi họp khoảng 30 người tham dự để thông báo tin tổ chức hai khóa 33 và 34. Lập tức có 15 anh chị ghi danh đi trợ tá và 5 anh chị đăng ký làm ứng viên ! Ngày lễ Kitô Vua, liên nhóm cùng nhau gặp gỡ chào mừng cha linh hướng Phêrô Nguyễn Duy Phương (khóa 18) sau 2 năm công tác ở Phi Luật Tân trở về Bordeaux, bên cạnh cha tuyên úy Augustinô Phạm Đức Phúc, và rất đông các anh chị chưa tham dự khóa 3 ngày.

Sau khi đã cùng nhau cầu nguyện, đọc Phúc Âm, là phần chia sẻ cảm nghiệm cuộc sống ngày thứ tư qua nhiều tâm tình rất là cảm động. Một chị nói « có đạo 40 năm nhưng không biết lề luật đạo gì cả ! Từ ngày đi dự khóa Cursillo tới nay đã 9 năm ; biết được nhiều kinh, biết đọc Phúc Âm, hiểu được Lời Chúa, và điều quan trọng nhất là hiểu được Chúa muốn mình sống đạo thế nào trong môi trường hiện tại, tạ ơn Chúa nhất là nhận ra những ơn mà hằng ngày Chúa ban ».

Có anh cho ý kiến là « từ ngày ‘nghe lời vợ’ đi dự khóa 3 ngày về thấy gia đình an bình và hạnh phúc hơn, tạ ơn Chúa. Trong ba ngày của khóa học, Chúa tuôn đổ nhiều ân sủng, tôi tha hồ đem về gia đình để sống ngày- thứ-tư, các anh chị nào chưa tham dự, hãy đi thì sẽ biết ».

Về phần mình, cha tuyên úy cho biết, khi cha gặp gỡ cha trưởng vùng Bordeaux phụ trách người nước ngoài ở nước Pháp, cha đã có trình bày về cộng đoàn công giáo Bordeaux, và nhất là về một số anh chị em nằm trong phong trào Cursillo sinh hoạt hội họp đọc kinh cầu nguyện hàng tháng, rất tốt ! Cha khuyến khích nhóm hãy tiếp tục, cha rất hoan nghênh.

Sau hết, tất cả không quên tạ ơn Đức Mẹ, xin Mẹ cầu bầu cùng Thiên Chúa Ba Ngôi ban ơn cho phong trào càng ngày càng bền vững, xin ơn lành và sự bình an cho ban điều hành cùng các anh chị em cursillistas khắp nơi, mong tất cả bước vào một mùa vọng thánh thiện để đón nhận ơn cứu độ 2013./.

De Colores - Liên nhóm Bordeaux

TIN SINH HOẠT LN ĐỨC

Chúa nhật 24/11/2013, liên nhóm Đức đã tổ chức ĐH Ultreya mừng lễ Kitô vua, bốn mạng PT. ĐH diễn ra rất sôi sảng, có đông các anh chị cursillistas tham dự (gần 40 người).

Liên nhóm tiếp tục tìm hiểu về đề tài Đức tin (chương bốn thông điệp Ánh Sáng Đức Tin : đức tin trong thế giới, đức tin và thiện ích chung, ĐT và gia đình, ĐT và đau khổ, cuộc sống xã hội cần « ánh sáng đức tin », chiêm ngắm ĐT nơi Đức Mẹ)

ĐH chia ra 4 nhóm, ai nấy đều chia sẻ rất xúc động, mỗi người bày tỏ mình đã và đang sống ĐT như thế nào... Cha Lưu và các anh chị cursillistas long trọng cùng nhau tuyên thệ lại lời hứa người Cursillistas, tay trong tay, thưa cùng Chúa : « và con trông cậy vào ơn Thánh Chúa ».

Cha linh hướng nhắn nhủ : Đức Tin cần thiết cho cuộc sống, những lúc đời sống chúng ta chao đảo là lúc Chúa đang vác chúng ta trên vai, trong mọi hoàn cảnh phải sống kết hiệp với CHÚA chúng ta mới có thể tiến bước.

Cha kêu gọi đóng góp cho bão Phi và VN. Liên nhóm Đức đóng góp rất rộng rãi

Sau ĐH có châu Thánh Thể và thánh lễ chung với cộng đoàn Reutlingen. (XB)

ĐÊM NOEL TRÊN XE LỬA HÀ NỘI – SÀI GÒN

Đêm 24-12-1978. Bước lên chuyến xe lửa Hà nội-Sàigòn cùng 10 bạn tù cải tạo được trả về gia đình, người viết này coi mình có phúc. Đúng vậy, khi xe lửa huýt còi và bắt đầu lăn bánh. Thêm một lần nữa, từ thâm sâu cõi lòng, tôi âm thầm dâng lời cảm tạ Chúa ban ơn giải thoát.

Nhưng đầu óc vẫn lung tung...mai này làm gì?...sống làm sao?... như vậy từ chiều 8-12, nhằm lễ Mẹ Vô Nhiễm Nguyên Tội, khi nghe kêu tên mình trong số ít người được phóng thích. Thật là phước trọng !

Rời trại đêm Noel này, đầu óc đã lung tung lại càng lung tung hơn. Đủ loại câu hỏi chen nhau hỗn độn trong đầu mình: không biết đêm nay mẹ già, vợ, con ra sao. Có biết mình vừa bắt đầu chuyển đi ba ngày ba đêm để trở về mái ấm. Bật tin hân từ lâu, trong trại giam đầu được biết rằng năm rồi vợ đã lâm bệnh cột sống rất nặng, đã liều mạng chấp nhận cho giải phẫu, một cuộc giải phẫu mà bác sĩ giáo sư PBT cho biết trước là rất phức tạp, nhưng cô vẫn liều, sẵn lòng hiến đổi mạng để xin Chúa cho chồng trở về lo cho bốn đứa con... Và đã được đưa lên bàn mổ hân hoi.

Nhưng rồi, như Abraham ngày xưa bị thiên thần ngăn cản tế sát Isaac, vừa rửa tay xong để vào cuộc, bác sĩ giải phẫu 'khựng lại' vào phút chót, không ra lệnh gây mê nhưng truyền đem bệnh nhơn trở về phòng.

Còn đêm Noel rất thánh hôm nay cũng đâu có biết giờ đây, vợ đã lại vào năm nhà thương, và ba ngày nữa khi mình trở về nhà dự trừ 19 giờ, việc đầu tiên phải làm sau khi vui mừng hôn mẹ và các con là bay ngay vào bệnh viện thăm vợ.

Đầu óc quá sức lung tung ! Bởi vì trong hoàn cảnh này không nắm được một yếu tố nào để quyết định bất cứ một việc gì, thì thôi, hãy cho cái đầu nó nghỉ ngơi vậy. Chỉ còn biết dâng lời tạ ơn, tạ ơn và tạ ơn. Như lâu nay trong mọi việc hằng bình tĩnh 'trông cậy vàoƠn thánh Chúa'.

Cứ tiêu tếu cho đỡ buồn, coi mình như 'một người hành tinh' vừa đổ bộ trên đất này. Ái ngại khi nhìn người trên đường, trong ga, trên xe ! Cũng là đồng bào mà cảm như xa lạ ! Trong khi người ta thấy mình ăn mặc đàng hoàng hơn, phong cách nhã nhặn ôn tồn...họ tưởng mình là 'cán bộ cao cấp lắm đang đi công tác'. Người bạo dạn nhứt mới đến bên mình hỏi nhẹ có thuốc lá không để bán lại cho họ ?

...Noel. Khuya rồi, lim dim một tí để thưởng thức vài ước mơ, đôi mắt cũng không chịu. Thôi thì cứ xem cho biết, ráng nhìn đất nước mến thương hai bên đường. Tìm xem có Noel đâu đấy không. Buồn quá ! Chỉ có tối đen ngập tràn mệnh mông bát ngát. Không một ánh sao, không một tiếng hát !

Đêm 'tự do' đầu tiên thật quá dài. Phải cố gắng nhắm kín hai con mắt cho tụi nó kéo nhau lui về cái dĩ vãng ba năm trường gọi là 'đi học tập cải tạo' ...kiểm điểm xem đã có thể đem về 'bài học' quý nào ?

BÀI HỌC LỚN ...

Trại Cải tạo Long Thành (Làng Cô Nhi cũ). Một đêm tháng Tám 1975. Kềng giới nghiêm đã báo giờ ngủ từ lâu. Tất cả tù cải tạo phải vô mộng. Tuyệt đối im lặng cho ai nấy ngủ yên để ngày mai lại đi lao động.

Sự yên lặng tuyệt vời ! Những đêm trăng sáng, từ trong mộng có thể thưởng thức ánh sáng huyền mơ của nàng Hằng Nga nhẹ nhàng xuống xoa dịu khổ đau của lắm người. (Nhờ ơn 'nhân dân' sau ngày 30 tháng Tư 1975 đã quật khởi kéo nhau đi gỡ hết những gì gỡ được, kể các cửa sổ, trước khi nhà nước lấy Làng Cô Nhi này làm trại giam công chức cao để 'học tập cải tạo').

- 'Cái anh ngồi nhô cái đầu trong mộng kia, ra đây bảo!' Tiếng quát lên của người cán bộ đi tuần đập nát tan tành sự im lặng rất linh thiêng đối với chúng tôi. Diễn ra cuộc đối thoại ngắn, ban đầu nghe rất 'quạu'.

- 'Có biết bây giờ là giờ gì không ? Sao không chịu nằm xuống ngủ như mọi người...theo kỷ luật trại ?..

- Báo cáo cán bộ... -giọng nói ôn tồn, thành thật mà lịch sự, dễ thương của người tù cải tạo – tôi chưa buồn ngủ, tôi chưa ngủ được, ngồi cầu nguyện tí ti...

- Có biết kỷ luật giờ này là phải lo ngủ cho tất cả đều nằm yên mà ngủ. Không có cầu nguyện gì cả !'. – tiếng trả lời của anh bộ đội.

- Báo cáo cán bộ,, tôi chỉ im lặng cầu nguyện... cho vợ con, cho cha mẹ, cho đất nước ta, tôi không làm ồn, không quấy rầy ai cả, xin cán bộ vui lòng thông cảm - tiếng trả lời vẫn ôn tồn, lịch sự, dễ thương.

...Vài giây im lặng tiếp theo có vẻ dài cả một thời gian. Rồi anh bộ đội dịu giọng hẳn:

- Thôi, vào ngủ đi để lấy sức cho ngày mai...

- Cảm ơn cán bộ.

Cuối tuần đó, như thông lệ, tập hợp toàn trại để nghe thủ trưởng và cán bộ giáo huấn 'lên lớp'. Bài 'lên lớp' hôm nay nhắc lại chuyện đêm rồi.

Không biết người cán bộ đêm ấy về báo cáo thế nào mà chiều nay viên thủ trưởng đem ra làm đề tài 'lên lớp'. Với những lời đáng nhớ đời, có thể coi như một bài học lớn, quý, duy nhất đáng ghi lại của thời 'học tập cải tạo'.

-Tôi nhắc lại mấy anh nhớ rằng theo hiến pháp nước ta về tôn giáo, - thủ trưởng tuyên bố - mọi người công dân đều có quyền tin và có quyền không tin. Cũng vậy, mọi công dân đều có quyền theo đạo cũng như có quyền không theo đạo. Không ai được làm một việc gì xâm phạm đến cái quyền ấy của người khác...Vậy thì, khi đêm nọ, anh trại viên kia nói anh cầu nguyện im lặng, không quấy rầy ai... thì cũng đúng thôi ! Nhưng khi có người thấy anh cầu nguyện như vậy, thì anh đã gây ấn tượng, anh có thể ảnh hưởng thế nào đó đến cái quyền không theo đạo của người kia'...

Tâm trí tôi rạo rức. Ồ giờ ! Làm như anh tù ngồi im lặng cầu nguyện trong ngục đã xâm phạm cái quyền không tin của anh bộ đội ! Ôi ! Giêsu Ma... (tôi học nói theo một số người ngoài Bắc). Lạy Chúa, hay là Chúa nhắc khéo con qua lời viên thủ trưởng ? Vì có nhiều lúc, con đã không dám có một cử chỉ chứng tỏ mình là con của Chúa, như làm dấu thánh giá khi ngồi trước một tô phở nghi ngút khói thơm trong tiệm ăn, như không dám đeo một thánh giá hay ảnh nhỏ của Mẹ yêu thương của chúng ta... chưa nói đến việc con không dám lên tiếng bình vực một điều luật của Chúa bị người đời chà đạp, không ra tay nâng đỡ, cùng với anh chị em khác cứu giúp một người khốn khổ, mặc dầu Chúa có nói đỡ nâng người khốn khổ là nâng đỡ Chúa ...v.v....

Hai mươi năm sau ngày ấy, đi khóa cursillo 1995, lần đầu tôi mới học được mấy chữ 'Phúc Âm Hóa môi trường' và hiểu rằng cái anh thủ trưởng trại cải tạo ngày xưa của tôi đã vô tình khai báo nỗi lo sợ của người vô thần trước mọi hành vi cử chỉ hành đạo sùng đạo chân chính của người kitô hữu, dầu chỉ là một cách cầu nguyện yên lặng thành tâm rất bình thường...

Nghĩ lại thời nay, sống trên đất nước này có truyền thống Thiên Chúa giáo lâu đời, không hiểu tại sao nhiều người có nhận Phép Rửa đang hoàng bây giờ lại có vẻ như sợ tỏ ra lòng đạo của mình. Cho rằng Đạo, Đức Tin là việc riêng của từng cá nhân. Tôi thường nghe không ít người nói rất thành thật: "Bố tôi là người tin lắm, 'très croyant', sống rất đang hoàng, rất kính trọng giáo hội, giáo sĩ, nhưng không đi lễ Chúa nhật, không lui tới giáo xứ, không công

mẹ ...và cả chúng tôi nữa coi việc tín ngưỡng là hoàn toàn riêng tư..."

Vậy thì coi như không có chuyện 'Một tay nắm Chúa, một tay nắm anh chị em' hay sao ?...

Có lẽ một dịp ultreya hay Trường Huấn Luyện, anh chị em mình nói cho nhau nghe cảm nghiệm và cùng nhau nghiên cứu môi trường này.

(HCT)

ỦNG HỘ PHONG TRÀO

Chị Nông Thị Khuê	30 €
AC Chung Văn Quan	40 €
Chị Phạm Thị Huệ	25 €
Chị Nguyễn Văn Miên	20 €
Chị Đào Thu Hương	50 €
AC Dương Tôn Bảo	50 €
Chị Dương Ngọc Nữ	20 €
Chị Dương Ngọc Sáng	20 €
Ultreya lễ Kitô Vua	257 €

Quý anh chị nào muốn ủng hộ bằng ngân phiếu xin ghi à l'ordre de « **Mission Catholique Vietnamienne** », phía sau ngân phiếu xin thêm « ủng hộ PT Cursillo » để tiện việc kết toán, và gửi về địa chỉ :

M. Giuse Nguyễn Minh Dương
59 bis Route de Saint Leu – 95600 Eaubonne
(France)

Xin cảm ơn sự đóng góp của quý anh chị.

tác hội đạo, đối với chúng tôi là con cái cũng không hề kể ra tâm tình, cảm nghĩ về đạo. Bỏ

Trong Niềm Vui

*chào đón Chúa Hải Đồng và
trước thềm Năm Mới 2014,
Ban Biên Tập Tờ Thông Tin Liên Lạc
xin kính chúc quý cha, quý thầy,
quý tu sĩ nam nữ,
cùng các anh chị cursillistas,
và toàn thể gia quyến,
được tràn đầyƠn Thánh Chúa
và luôn trung thành theo đuổi
« Lý Tưởng - Phó Thác - Bác Ái »
trong sứ mạng làm môn đệ
của Thầy Chí Thánh.
De colores !*

JOURNAL

Dest :

PHONG TRÀO CURSILLO
Mr. Giuse Nguyen Minh Duong
59 bis Route de Saint LEU
95600 EAUBONNE-France
Tél: (+33) 9 81 89 67 01

Sau khi đã thông báo về hai khóa học của mùa hè 2014, BDH đã nhận được nhiều đơn ghi danh của ứng viên và trợ tá. Xin những ai quyết định tham dự nhanh chóng gửi đơn ghi danh vì số chỗ đã giữ trước có giới hạn. Xin nhắc lại hai khóa sẽ được tổ chức tại Trung tâm hành hương L'Ermitage Sainte-Thérèse, 23 rue du Carmel, 14100 Lisieux, với thời gian như sau :

**Khóa 33 (nam) : từ thứ năm 03/07/2014
đến chúa nhật 06/07/2014.
Khóa 34 (nữ) : từ thứ ba 08/07/2014
đến thứ sáu 11/07/2014.**

Đơn ghi danh có thể lấy xuống từ trang web của PT, hoặc nơi đại diện các liên nhóm và tại GXVN Paris. Trong đơn ghi danh sẽ có tất cả các chi tiết cần thiết liên quan đến khóa học.

Xin quý anh chị cursillistas tích cực tìm kiếm ứng viên cho hai khóa và sốt sắng làm palanca cầu nguyện để Thiên Chúa chúc lành cho công tác của PT chúng ta.